

VZGOJA

DR. ANGELCA ŽEROVNIK

Priča smo nenavadnemu družbenemu in osebnemu odnosu do vzgoje; od zanikanja, do indiferentnega odnosa pa do spreminjanja pojmovanja vzgoje in nadomeščanja z drugimi izrazi. Vrivajo se vprašanja in trditve: „Vzgajati, le zakaj?“, „Vzgoja je diktatura nad osebo svobodo!“, „Da, izobraževati, ne vzgajati!“, „Vzgojni načrt v šolskem sistemu je največja neumnost!“ Namesto vzgoje je moderno proučevati wellness - celostna skrb za fizično in duševno zdravje in dobro počutje posameznika; kurikulum - celovit program izobraževalne dejavnosti, ki vključuje konkretna napolnita učiteljem ter postopke, s katerimi je mogoče optimalno uresničiti natančno določene učne cilje (znanje, spretnosti in sposobnosti) in postopke za preverjanje doseženih učinkov. Kurikul ni vnesen le v šole, temveč tudi v vrtnice.

Ko se govori o vzgoji mladih je več negativne kritike kot pozitivnih spodbud. Kopicijo se knjige o vzgoji rastlin, živali, umika pa se vzgoja človeka. Definicija družine (na zakonodajni ravni) dobiva groteskno podobo. Poslušamo pritožbe nad „nevzgojeno mladino“, razočaranje nad družinsko vzgojo, kritiko institucionalne vzgoje. Nehote se človeku utrne misel iz Svetega pisma, Knjiga pregovorov, ki lepo opiše nesmiselnosti v vzgojnem ravnanju: „Tudi norost vabi na gostijo“ (PRG, 9/13). Starševstvo izgublja svojo vlogo, v šolstvu je poudarjena (popolna) prednost izobraževanju. Pa vendar se ob problemih otrok starši sprašujejo: „Kaj smo naredili narobe, da...“ Tudi učitelji in vzgojitelji izražajo svojo nemoč nad otroki in mladino.

Vzgoja zajema vse vplive odraslih na otroke oz. mladostnike in sicer nenamerne (funkcionalna vzgoja), to je posnemanje vedenjskih vzorcev iz socialnega okolja in soljudi ter namerne (intencionalna vzgoja), to je uporaba vzgojnih ukrepov in sredstev v vzgojnih ustanovah. Moč družinska vzgoje je nujna, saj družinska vzgoja ustvarja in ohranja naravne notranje, telesne, duševne in duhovne vezi med člani družine; otrok se pripravljajo za spoprijem s širšim družbenim okoljem. Institucionalna vzgoja (vrtci, šole, domovi, internati) podpira družinsko vzgojo, na družbeno hotenja pa se odziva z načrtovanimi programi, s posebnimi metodami in sredstvi. Z vzgojo kot sistemom znanstveno in metodološko urejenih spoznanj, trditvev, domnev pa se ukvarja teorija vzgoje. Upravičeno se lahko vprašamo, ali to poslanstvo ustrezno opravljajo znanost, ustanove, družina, širša družba z mediji?

Skupna vsem je ugotovitev, da manjkajo vrednote (na širšem narodnem in mednarodnem območju). Vendar, kaj drugega so vrednote in hierarhija vrednot, kot rezultat vzgoje. Pravičnost, odgovornost, poštenje, spoštovanje, ljubezen, odpuščanje in še bi lahko naštevali česa nam primanjkuje oz. kar je potrebno, da je prisotno, da ima življenjske vrednote. Iz masovnih medijev (napisana in slišana beseda) sicer vsak dan lahko slišimo priporočila: da je potrebno, pridobivati nova znanja in spoznanja, znati se pravilno odločati, stalno skrbeti za svojo čustveno inteligenco, osebno rasti, biti telesno aktivni, se zdravo prehranjevati, se znati spočiti, najti svoj smisel, poslanstvo, biti omikani, sprejemati in izvajati v praksi lepo vedenje, biti odgovorni zase in za druge. Slediti tem navodilom, pa ni samo po sebi umevno. Pri tem potrebujemo pomoč, usmerjanje, vzgojo staršev, vzgojiteljev, učiteljev, podporo širše družbe. Pa ne v smeri permisivne vzgoje, ki dopušča skoraj vse in temelji na otrokovih hotenjih in potrebah, ki se jim starši in vzgojitelji le prilagajajo. Tudi ne v smeri avtoritativne vzgoje, ki nosi v svojem sporočilu predvsem discipliniranje, nadzorovanje in brezpogojno poslušnost. Danes ti dve skrajni obliki nista učinkoviti.

Pomagati človeku, da bo zmožet kvalitetno živeti realnost življenja, je modrost. Pomeni tudi pravo mero, da prislunemo človeku, njegovi osebnosti, ga vodimo k spoznanju in sprejemanju temeljnih vrednot, torej da pomagamo pri razvijanju, telesnih, duševnih in moralnih sposobnosti. Ni vseeno kakšno je oblikovanje človeka kot intelektualnega bitja v izobraževanju, v kritičnem pridobivanju družbenih vrednot in norm ter samostojnem urejanju življenja v družbi in poklicu. Znati vzgajati, to je znanje, je dar, milost, najpomembnejše poslanstvo človeštva.

(Po radiu Ognjišče

avtorica je članica komisije pravičnost in mir pri SŠK)

Slovenija in Hrvaška rešujeta probleme

V Kranjski gori sta se preteklo sredo 13. januarja srečala Borut Pahor in njegova hrvaška kolegica Jadranka Kosor. Kot je poudaril slovenski premier naslednji dan, je srečanje v dveh urah prineslo več rešitev, ko sta s Kosorjevo pričakovala, ko sta ga načrtovala. Kot je dejal, „že rešujemo probleme, za katere smo se včeraj dogovorili“.

Oba mandatarja sta se dogovorila za ustanovitev mešane komisije, ki bo pregledala še odprta vprašanja med državama in predlagala rešitve. Za katera vprašanja konkretno gre, Pahor ni želel določeneje razkriti. Je pa poudaril, da so predmet pogovorov vsi problemi, to je tudi tisti, pri katerih instrumenti za reševanje že obstajajo. Pri tem je izpostavil pogajanja v okviru Banke za mednarodne poravnave (BIS) v Baslu, prek katerih se je reševalo vprašanje jamstev za stare devizne hranilne vloge v nekdanji Ljubljanski banki.

„Če ne bomo prišli do drugih instrumentov, ki bi bili sporazumno dogovorjeni, potem bomo glede na primer Ljubljanske banke ostali pri instrumentu Basla,“ je dejal Pahor.

Kar zadeva ratifikacijo arbitražnega sporazuma v Sloveniji oz. kakšna parlamentarna večina bi bila za to potrebna, pa je Pahor poudaril le željo, da bi

bil ta ratificiran, „pot do ratifikacije pa je lahko različna“. Sam je pripravljen voditi kampanjo na predhodnem referendumu in „prepričati javnost, da je

to daleč najboljša rešitev, ki smo jo uspeli doseči“.

Vlada je sicer na seji dala negativno mnenje na predlog zakona poslanske skupine SLS, ki bi določil, da bi moral Državni zbor (DZ) arbitražni sporazum s Hrvaško potrditi z dvotretjinsko večino. Vlada namreč meni, da bi bil sprejem zakona z navadno večino, ki bo določil kvalificirano - dvotretjinsko večino - za sprejem nekega drugega zakona (v konkretnem primeru za ratifikacijo arbitražnega sporazuma), sporen, zato tega tudi ne podpira.

Premier pa je še dejal, „da je od trenutka, ko je Hrvaška ratificirala arbitražni sporazum, popolnoma

jasno, da je njegova usoda samo še v slovenskih rokah“. Razkril je tudi, da Slovenija še ni prejela note Hrvaške o koncu notranjega postopka ratifikacije arbitražnega sporazuma. Pri tem je izrazil upanje, da negativno stališče novoizvoljenega hrvaškega predsednika Iva Josipovića do arbitražnega sporazuma v ničemer ne bo vplivalo na to, da bomo uspešno zaključili z izmenjavo not.

Pahor je glede odnosov s Hrvaško še izrazil upanje, da „bomo zelo kmalu in uspešno poglobili medsebojno sodelovanje“. „Sem in tja se javnosti zdi, da v kolikor so bili prej odnosi zaostreni, so morda sedaj malo preveč pocukrani,“ je tudi dejal premier, a ob tem poudaril: „Oboje je bilo iskreno.“

Predsednik vlade je izpostavil tudi velike ambicije Slovenije na Zahodnem Balkanu. „Ne gre za to, da bi bili domišljavi, da bi mislili, da si lahko to organiziramo kot naše vplivno območje, ampak da izkoristimo primerjalne prednosti, ki jih imamo v gospodarskem in političnem smislu.“ Ob tem je Pahor izrazil zadovoljstvo, da bo predvidoma konec marca na Brdu pri Kranju konferenca v organizaciji Hrvaške in Slovenije glede prihodnosti Zahodnega Balkana.

Pahor ne bo častni meščan Trsta

Na Tržaškem že nekaj časa poteka afera okoli najprej napovedane, potem pa umaknjene podelitve priznanja za a s l u ž n e g a meščanstva Borisu Pahorju, ki je presegla krajevni okvir, saj je odmevala tudi v italijanskem in slo-

venskem vsedržavnem tisku.

Vse se je začelo septembra leta 2008, ko je tržaški občinski odbor sprejel sklep o podelitvi zaslužnega meščanstva Borisu Pahorju, do podelitve pa ni prišlo. Pisatelj se je namreč v pismu tržaškemu županu Robertu Dipiazzi zahvalil, vendar je postavil pogoj, da je v utemeljitvi omenjeno tudi obdobje fašizma in ne samo grozote nacizma, kot je pisalo v sklepu.

Že konec septembra 2008 so o podelitvi razpravljali načelniki svetniških skupin v tržaškem občinskem svetu, zaradi Pahorjevega vztrajanja pa je župan Dipiazza na koncu sklep umaknil.

Že na vljudnostnem srečanju z novo slovensko konzulko v Trstu Bojano Cipot 17. decembra 2008 je Dipiazza na opozorilo o še neuresničeni podelitvi zaslužnega meščanstva Pahorju odgovoril, da „je težko dati priznanje nekemu, ki pravi, da ga bo sprejel pod določenimi pogoji“.

Po enoletnem čakanju pa je afera siloviteje izbruhnila zadnje dni leta 2009, ko je župan tudi javno, v intervjuju za Primorski dnevnik, dal vedeti, da Pahor ne bo dobil priznanja. Takrat je dejal, da je Borisu Pahorju hotel podeliti naslov zaslužnega občana mesta Trst, Pahor pa je postavil nekatere pogoje.

„Ko ti nekdo nekaj podari, moraš to sprejeti. Do Borisa sem izkazal veliko prijateljstvo, a Boris - ki ga je morda nekdo naščuval - je postavil preveč pogojev. Pogojev pa ne gre postavljati, ko ti nekdo nekaj podari. Podarjenemu konju ne gledaš v zobe,“ je za Primorski dnevnik izjavil Dipiazza. Na pisanje tržaškega časnika se je sklicevala tudi novinarka znanega italijanskega dnevnika Corriere della sera Marisa Fumagalli, ki je pisala, da je okoli besede

Ustavne spremembe

Pravosodni minister Aleš Zalar pričakuje, da bodo spremembe ustave glede ustavnega sodišča, ki jih je pripravilo ministrstvo, v državnem zboru sprejete. Kot je povedal, so mu namreč v predhodnem povpraševanju vse poslanske skupine zagotovile, da bodo spremembe podprle, zato „pričakuje, da bodo ta odnos podpore zadržale tudi v nadaljevanju“.

Predlog ustavnih sprememb po Zalarjevih besedah uživa visoko stopnjo političnega in strokovnega soglasja. Pripravljali so ga skoraj leto dni, na vlado pa naj bi predlog ustavnih sprememb dokončno poslali 15. februarja. Takrat se bo namreč končalo medresorsko usklajevanje, ki se je začelo v torek 19.

Pri spremembah so po ministrovih besedah sledili t.i. minimalističnemu pristopu, kar po njegovem pomeni, da gre zgolj „za tolikšno poseganje v ustavo, kolikor je to res nujno“. Menijo namreč, da je poseganje v ustavo v vsaki demokraciji redko, „zato se mora ustavo spreminjati s tresočo roko“.

Načrt je, da se spremenijo člani 160, 161 in 162. Kot najpomembnejšo Zalar vidi spremembo 162. člana, ki določa, da ustavno sodišče prosto odloča, katere pobude in ustavne pritožbe bo sprejelo v obravnavo. Vendar pa bo treba za njeno polno uveljavitev spremeniti zakon o ustavnem sodišču.

fašizem prišlo do spora med Pahorjem in županom.

Afera pa je nekatere tržaške intelektualce spodbudila k temu, da oblikujejo spontani odbor, ki je sklenil Pahorju podeliti alternativno priznanje Trst, kultura omike, saj ga ima za živega pričevalca grozot včerajšnjega in današnjega fašizma.

Pahor je na pobudnike naslovil pismo, v katerem se zahvaljuje za solidarnost in poudarja, da je, ko je izvedel za namero občine Trst, da mu podeli priznanje, pisal županu in se mu zahvalil ter ga prosil, naj priznanje, ki jih je preživel v nacističnih taboriščih, doda tudi tiste iz fašističnega obdobja. Za Pahorja „poštena zgodovina ne omenja le pretrpljenega zla, temveč tudi povzročeno, predvsem če se je slednje zgodilo kot prvo“, je Pahor zapisal v pismu, ki ga je objavil Primorski dnevnik. Pahorju bodo nagrado Trst, kultura omike podelili čez kak mesec dni, ko bodo tudi predstavili videofilm o pisatelju.

Pisatelj je bil medtem deležen še enega priznanja: prav z začetka prejšnjega tedna je namreč vest, da je avstrijski zvezni predsednik Heinz Fischer Pahorju dodelil visoko državno priznanje, in sicer veliki častni križ za zgodovino in umetnost.

SLOVENCİ V ARGENTINI

MLADCI IN MLADENKE

Taborjenje - Tandil 2009

V soboto 26. decembra ob 7:30 uri smo se mladci iz vseh okrajev zbrali v Našem domu San Justo. Pred Marijino podobo smo prosili našo nebeško Mater za blagoslov, srečno pot, lepo preživetje in dobro vrnitev. Potem smo se poslovili od staršev in šli na avtobus.

Vozili smo se 5 ur in tako prispeli do cilja „Maria para todos“ - Tandil. Tam smo najprej odložili prtljago in se razdelili po spalnica.

Po kosilu, ki ga je vsak sam prinesel, smo imeli prosto popoldne. Nekateri so šli do bližnjega griča Cueva de los sapos, drugi so se kopali ali igrali nogomet in odbojko.

Proti večeru smo imeli naš prvi skupni izlet, z avtobusoma smo se peljali do mesta Tandil in se tam vzbližali do Castillo Morisco. S tega griča smo imeli krasen razgled na razsvetljeno mesto. Tam gori smo zmolili večerno molitev in se počasi peš odpravili navzdol. Med tem, ko smo se mi potepali, sta nama Stanko in Magda pripravila okusno večerjo.

Vsake večer smo imeli posebno dejavnost. Prvi so bili na vrsti mladci iz Slomškovega doma. Pripravili so: igro v plesu. Vsak je v kuverti prejel značko z osebnostjo iz pravljič ali filmov, kot na primer: Janko in Metka, Lepotica in Zver, Ariela in Erik, Prešeren in Lepa vida, med drugimi. Sestavilo se je kar 46 parov. Plesali smo razne ritme in se zabavali pozno v noč.

Naslednji dan, nedelja, smo šli najprej k sveti maši v stolno cerkev, kjer nas je duhovnik posebno in prijazno pozdravil. Po sveti maši smo šli v znani kraj Piedra Movediza. Prehodili smo 260 stopnic in prišli do vrha, kjer je replika znanega kamna. Tam smo se slikali in si z vrha ogledali mesto Tandil. Ko smo se vrnili je bilo že pripravljeno kosilo.

Popoldne smo bili namenjeni v bazen Balneario del sol, ker je bilo zelo vroče. Kmalu pa se je vreme skisalo in nismo mogli uživati kopanja v šestih bazenih. Nadomestili smo ta sprehod in se odpeljali do El Centinela. Potem je vsak dobil za posladek okusen sladolead.

Drugi večer je dejavnost pripravila skupina s Pristave. Za vstop v dvorano si je vsak moral poskrbeti lasuljo, priredili so „café-koncert“, brez kave a z okusnimi picami.

Večer je minil ob zanimivem tekmovanju po skupinah-mizah. Peli smo, reševali uganke, ugibali naslove pesmi, ki so jih drugi peli. Zmagala je skupina animatork, ki so za nagrado dobile plastičen-pozlačen pokal. Kot zaključek večera smo se vrteli ob zvokih glasbe DJ Erika.

Ponedeljsko jutro nas je prebudilo oblačno in hladno, ker je bila ponoči nevihta, tako smo se lažje odpravili na dolgo

enajstkilometrsko pot peš do La Cascada. Mišljeno je bilo, da bi prehodili pot tja in nazaj. A bili smo utrujeni in tega nismo hoteli storiti; voditelji so pa še naprej trdili, da bomo šli tudi nazaj peš. Ker je bil 28. december, dan nedolžnih otrok, so nas voditelji „shecal“. Ob

cesti sta stala oba avtobusa in nas odpeljala nazaj. Naši prazni želodčki so uživali testenine z dvema omakama.

Popoldne smo imeli na programu Kalvarijo. Tam smo ob molitvi in petju spremljali Jezusa na poti do križa. Ob premišljevanju križevega pota smo se duhovno obogatili.

Sledil je prosti sprehod po mestu. Imeli smo čas za gledanje izložb, nakupovanje in uživanje sladoleada. Nekateri so na trgu tudi plesali.

Zadnje noč so sanmartinčani pripravili poslovilni večer. Medtem, ko smo čakali, da nam kuharja na žaru spečeta piške, sta nas v dvorani obiskala Ivan Weich in Pavel Marley. Vodila sta zanimive igre, ki so bile namenjene mladim iz 2. letnika, ki zapuščajo skupino mladcev in mladenk. Igrali smo Justo a tiempo, La Visita in okušanje eksotičnih jedi.

Za slovo je vsak dobil diplomu, diplomsko kapico in vrečko slaščic.

Imeli smo tudi priložnost, da smo slišali in videli radijsko oddajo, ki so jo pripravili animatorji. To so fantje in dekleta, ki so skozi leto pomagali voditeljem pri organizaciji Mladcev in mladenk. Na zanimiv in smešen način so predstavili kronologijo potovanja.

Prišla je na vrsto tipična in vsem znana igra: iskanje zaklada, ki so jo vodili prof. Jure s pomočjo animatorjev. Razdeljeni po delavnih skupinah smo iskali animatorje, ki so imeli zamenjana imena in so bili skriti po vsem vrtu. Zaklad je našla skupina št. 1 v kuhinjski shrambi.

Zadnja dejavnost je bil kres v priredbi sanhuščanov iz 2. letnika, ki so uprizorili zgodbo o suhem drevesu. Za sceno smo postavili suho drevo brez listov in se med sabo pogovarjali, kaj naj z njim storimo. Eni so predlagali, da bi

ga posekali, drugi naj ga ohranimo in zalijemo, da bo znova ozelenelo.

Suho drevo smo hoteli predstaviti kot našo skupino, naše prijateljstvo v skupini. Tako, kot prijateljstvo potrebuje sodelovanje nas vseh, da raste in se krepi, drevo potrebuje sonce, vodo, zrak, da postane lepše. Na papir v obliki lista smo pisali besede, ki so nastale v skupini kot: družina, molitev, odpuščanje, spoštovanje. Te liste smo potem obesili na drevo in ga s tem oplešali. Upamo in želimo, da bi tudi

Res lepa skupina se je zbrala na taborjenju

naše prijateljstvo tako krepili. Ob tem premišljevanju smo podkurili ogenj kresa, ki je vžgal tekst: „M-M TANDIL“. Presenetili so nas tudi z žarometi. Ob petju in spremljavi kitar ter okušanju slaščic zaklada smo zaključili tretji in zadnji večer našega potovanja.

Naslednje jutro smo po zajtrku vse pospravili in se odpravili na pot. Spotoma smo še v mestu nakupili nekaj spominčkov za domače in ob jezcu pokosili. Potovanje je bilo zanimivo, pogovarjali smo se, peli, gledali filme ter jedli picado.

Prispeli smo v Slomškov dom, kjer so nas starši že čakali in nas presenetili z zakusko in iskreno zahvalo.

Mladci in mladenke, ki smo veselo in zelo lepo preživeli potovanje se iz srca zahvaljujemo voditeljem, Anki Smole Kokalj, Maruči Zurc, Moniki Zupanc Filipič ter Mariji in Alenki Zupanc Urbančič ter vsem njihovim pomočnikom: Alenki Čop Malovrh, Cintiji Seljak, Marjani Rožanec, Nevenki Grohar, Eriki Šenk, Mikaeli Podržaj, Nadji Miklič in Eriku Oblaku.

Profesor Jure Urbančič je organiziral in vodil vse delo, Magda Skvarča Trpin in Stanko Jelen pa sta skrbela, da nismo bili lačni.

Zahvala naj gre tudi Bogu, ki nam je podaril krasne dneve in prelepe ter nepozabne trenutke.

Anika

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

V četrtek, 12. decembra 2009, je naše redno srečanje potekalo kar precej razgibano, ker smo preveč načrtovala za v običajnem določenem času: zaključek poslovnega leta, načrtovanje za prihodnjega, o adventu nekaj besed in seveda še o najlepšem prazniku - božiču, ki je bil že na vratih.

Ga. predsednica Pavlina Dobovšek je pozdravila vse navzoče v duhu adventa; opozorila je namreč, da se je evropska pobuda „ne - kupovanja za en dan“ prezrla v javnosti. Ostane osebna odločitev in presoja, če je resnično materialna potreba nujna za sprejem božičnega oznanila. Asistent Zveze prelat dr. Jure Rode je nas nagovoril z globoko adventno mislijo: bogat nauk, da ne gre mimo nas važen dogodek! Zapele smo *Je angel Gospodov ...* V tem duhu se je prepletalo organizacijsko delo, do priložnostne „božičnice“, saj nas je prelep okrask z jasicami na mizi tiho opozarjal. Ga. Alenka P. Schiffrer je poskrbela in prebrala članek dr. Štuhca o notranji poglobitvi za prihod sv. Deteta na zemljo pred 2000 leti. Zunanji spomin je vsekakor tudi važen, vendar duša vsakega posameznika naj Ga sprejme z vsem srcem!

Omizje je postalo kar živahno - že božično in praznično z dobrotami na mizi ... Vroči čaji kot doma ne pridejo v poštev pri tukajšnji decembrski vročini; rdeče češnje - pravkar dozorele (darilo ge. dr. Nade Laharnar) pa bo marsikateri rojak rad segel po njih v zasneženi Sloveniji. Pogovor in voščila so sledila med nami za prihajajoče svete dneve, za novo leto pa naj veljajo vsem sledeči Menartovi verzi:

Vse kar je slabo, z novim letom naj zbledi!

Vse kar je dobro, naj vekomaj ostane!

Vse kar je lepo, naj raste in cveti,

naj v miru nežno vas objame!

Zveza slovenskih mater in žena

SAN MARTIN

Zaključek v Rožmanovi šoli

Kar prehitro se je približal konec šolskega leta. V soboto 5. decembra 2009 smo imeli zahvalno sv. mašo, ki jo je daroval g. Jure Rode. Šolski pevski zbor pod vodstvom Marjete Gerkman Žagar je začel ljudsko petje, ki so ga spremljali: na orglah Saši Podržaj, s kitarama pa Monika Zupanc Filipič in Marjan Boltežar ml. Berila in prošnje, so brali osmošolci ter njihovi starši.

Potem smo se pomaknili v Slovenski dom. Dvorana je bila pripravljena za akademijo v spomin na 50-letnico smrti škofa dr. Gregorija Rožmana.

Najprej je vse navzoče pozdravila voditeljica Nina Pristovnik Díaz. Sprejeli smo slovensko in argentinsko zastavo ter zapeli obe himni. Letošnja zastavonoša Andrejka Kociman in Pavel Delich sta predala zastavi učenkama 7. razreda Nadji Petkovšek in Marjani Resnik.

Nekdanja voditeljica šole ga. Katica Kovač Dimnik je podala misli o svetniškem škofu in duhovnem mučencu dr. Rožmanu.

Sledil je avdiovizual o življenju in delovanju škofa Rožmana v Sloveniji in na tujem. Vmes sta se vrstila s koroškimi pesmimi Slovenski pevski zbor San Martin

(Tam kjer teče bistra Zila, in Rož, Podjuna, Zila) ter šolski zbor (Pri nas na Koroškem in Po Koroškem, po Kranjskem). Učenci višjih razredov so recitali: Slava ti, naš veliki vladika.

Za tem so stopili na oder letošnji osmošolci: Andrejka Kociman, Andrejka Žagar, Pavel Delich in Pavel Mokorel s svojimi materami ter skupaj prebrali Rožmanove besede, ko je spodbujal k zvestobi v verskem in narodnem življenju.

Voditeljica šole se je poslovila od osmošolcev ter jim razdelila spričevala. Učiteljica 8. razreda Magda Zupanc Petkovšek je pa izrazila dobre želje in koristne napotke za v prihodnje. Predsednik Doma Tone Kastelic se je

tudi pridružil čestitkam.

Vsak osmošolec je prebral svoje spomine na osnovno šolo z zahvalo učiteljem in vzgojiteljem.

Predsednik šolskega odbora staršev Tomaž Filipič se je zahvalil staršem za pomoč ter učiteljem za delo skozi leto. Voditeljica šole se je zahvalila Lučki Marinček Kastelic za sodelovanje, Janju Filipiču za luči in zvok, Marjanu Belcu za pripravo avdiovizuala ter Gabrijeli Petkovšek López za zamisel novega simbola šole.

Učenci, ki letos niso nikoli manjkali k pouku, so bili nagrajeni s čokolado. Učenci iz nižjih razredov so zapeli: Delajmo, delajmo zlata kolesa; vsi otroci pa posebno pesem o Rožmanovi soli.

Kot vsako leto, nas je zopet obiskal sv. Miklavž. Njegovi angeli so prisrčno zaplesali in pomagali deliti darila. Na koncu je podelil svoji blagoslov letošnjim prvoobhajancem ter vsem otrokom.

Magda Zupanc Petkovšek

Požrtvovalni voditelji. Hvala vam!

PRISTAVA

Prišel je čas okrog božiča

V adventu, ko v Argentini že načrtujemo počitnice, smo se pripravljali na najlepši čas v letu - na božič. Skušali smo čimbolj odpreti srca Bogu in bližnjemu in se povezati med seboj.

V četrtek 17. decembra so se pristavski mladci in mladenke, pod vodstvom gospe Maruče Zurc in Lučke Čop, zbrali na Pristavi. Sami so izdelali okraske za božično drevo, naredili ličen hlevček za Sveto družino in postavili jaslice v spodnji dvorani. Pripravili so tudi darila, s katerimi so razveselili stanovalce Rožmanovega doma, ki so jih obiskali v soboto 19. decembra popoldne. Poleg darilc so jim pripravili tudi pravi koncert znanih slovenskih božičnih pesmi, ob spremljavi orgel, kitar in flavt.

Isto soboto dopoldne je skupina pristavske mladine obiskala sirotišnico, ki je v bližini Pristave, ter otrokom podarila poleg hrane tudi druge potrebne reči, predvsem pa nekoliko svojega časa, da so se z njimi poigrali in pogovarjali. Z veseljem v srcu so se vrnili na Pristavo, kjer so imeli skupno kosilo. Sklenili so, da se bodo v to sirotišnico še vrnili, saj prizadeti in zapuščeni otroci vedno potrebujejo pomoč, predvsem pa ljubezen.

Na vzpodbudo pristavskega odseka ZSMŽ je v nedeljo 20. decembra dekliški zbor Milina, ki ga vodi gospa Marjana Jelenc

Petrocco, po sv. maši priredil kratek božični koncert. S kitaro je mlade pevke spremljala gospa Saši Jelenc Vodnik. Za sodelovanje se jim je v imenu mater in žena zahvalila gospa Ana Marija Hren. Dekleta so v torek 22. decembra obiskale tudi Rožmanov dom in s svojim petjem razveselile vse navzoče. Srečni, nasmejani obrazi in iskre (v nekaterih tudi solze) v očeh so pričali o sreči, ki so jo občutili ob tem srečanju in prosili, da bi se tak obisk še kdaj ponovil.

Končno je prišel božični dan. Najprej smo se zbrali pri slovesni sv. maši, ki jo je daroval gospod Frane Cukjati. Blagoslovil je jaslice, vse prisotne in tudi vse tiste, ki se iz kateregakoli razloga niso mogli udeležiti. Božično mašo so letos oblikovali mladci in mladenke. Vodila jo je gospa Maruča Zurc, petje pa je ob spremljavi orgel (gospa Anka Gaser), kitar (Marjanka Grohar in Matjaž Rožanec), skupine flavt, dveh violin in celeste, vodila gospa Lučka Oblak Čop. Mogočno ljudsko petje je slovesnost še posebno povzdignilo.

Po svečani sveti daritvi so vse navzoče pozdravili in jim zaželeli srečen Božič predsednik Društva Slovenska Pristava, Andrej Golob, za mladce in mladenke gospa Maruča Zurc in v imenu pristavske mladine Luka Kenda.

Sledil je tradicionalni božični zajtrk, ki ga vsako leto skrbno pripravi mladina, potem pa smo prisostvovali božičnici, ki jo je tudi letos pripravila mladina. Mehka melodija flavte in orgel nas

je uvedla v lepo pripravljeno predstavo. Nežni glas napovedovalke Marjanke Grohar nas je popeljal v božični čas. Zastor se je odprl in zagledali smo na levi strani odra zbrano družino. Ivan Klemenčič kot oče, Marjana Rožanec kot mama, in otroci Pavel Grohar, Kristijan Kopač, Majda Maček in Viktorija Selan,

so se pogovarjali o starih slovenskih navadah in prebrali zanimivo poezijo Antona Novačana. Ves čas je gospa Anka Gaserjeva v pianissimu igrala naše lepe božične pesmi, med recitacijo pa so mladi prepevali razne pesmi, ki so se prilegale besedilu. Ob določenem času se je nad jaslicami prižgala luč in zagledali smo Sveto družino, ki so jo letos predstavljali Cecilija Kocmur, Jožko Rožanec in mala Martina Kocmur. Za konec je vsak član družine s prižgano svečko položil pred Sveto družino tudi svojo prošnjo. Še skupna Sveta noč in s toplim občutkom in sklepom, da bomo skušali živeti po zgledu Svete družine, smo odšli iz dvorane.

A s tem leto na Pristavi še ni bilo zaključeno. Po dolgoletni navadi je društvo skupaj z mladino pripravilo veselo silvestrovanje. Najprej je bila večerja, nato ples in ob zgodnjih jutranjih urah prekrasen ognjemet, za katerega se moramo, kot vedno, zahvaliti gospodu Juliu Conde.

V imenu Slovenske Pristave želim vsem rojakom v Argentini in po svetu srečno in blagoslovljeno leto 2010!

M.Č.K.

Na misijah v tujini

V mednarodnih operacijah in misijah v tujini je novo leto pričakalo 512 pripadnikov in pripadnic Slovenske vojske (SV).

69 jih je novo leto pričakalo v Afganistanu, 27 v Bosni in Hercegovini, en v Somaliji, 14 v Libanonu, dva v Siriji, 395 na Kosovu, trije v Srbiji in en v Makedoniji. Lani je SV v mednarodnih misijah sodelovala s skupno 1036 pripadniki in pripadnicami.

Slovenska vojska sodeluje v mednarodnih operacijah in misijah že od leta 1997. Do danes je bilo v 18 različnih mednarodnih operacij in misij napotenih že 5362 pripadnikov in pripadnic SV, nekateri so v njih sodelovali večkrat, so sporočili iz obrambnega ministrstva. Lani je SV sodelovala s skupno 1036 pripadniki in pripadnicami, skupni stroški pa so znašali 31,2 milijona evrov.

Tudi letos SV nadaljuje z aktivnim sodelovanjem v mednarodnih operacijah in misijah v podporo miru, poudarjajo na Morsu. Letos je za delovanje v mednarodnih operacijah in misijah načrtovanih skupaj 25,5 milijona evrov. Skladno s sklepom vlade bo v eni rotaciji na misijah sodelovalo do 470 pripadnikov. Nekaterih sprememb bosta sicer v letošnjem letu deležni operaciji Isaf v Afganistanu in Kfor na Kosovu.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Sožitje

Je lepo skupno življenje. Je pravo medsebojno razumevanje med tistimi, ki naj živijo pod isto streho. To velja za družinske razmere in za življenje v skupnosti. Gre za lepo skupno življenje med mladimi in starejšimi ter obratno, tako v družini kot povsod drugod. Skupnost je samo povečana družina.

Potrebno je sožitje, pa čeprav je lahko velika razlika v starosti in v mišljenju. More biti različen pogled na svet, na življenje, na izkušnje, na vzgojo, na navade in na drugačno preteklost. A vedno mora obstojati razumevanje med ljudmi in potrebno sožitje, za doseg časnih in končnega namena.

Vsi smo ljudje, nihče ni popoln in drug ob drugem se izpopolnjujemo. Tako smo si v medsebojno pomoč in bolj, ko smo različni, lepše in popolnejše je življenje.

Obstajati pa mora in za to se vsi potrudimo, sožitje med posameznimi življenjskimi dobami vseh. Preveč gledamo bolj sami nase in dostikrat prezremo svoje bližnje in to celo v lastni družini. Živeti moramo skupaj mladi in stari. Mladi potrebujejo starejših in ti mladih. Pa nam je to všeč ali ne. Vsi gremo po isti poti.

Mlajši naj razumejo starejše. Naj jih spoštujejo in se od njih mnogo naučijo. Njihova življenjska

izkušnja so znanje in za vse, tudi za mlajše, veliko bogastvo. Mladi naj imajo veliko in čim več stika s starejšimi. Oni so in morajo biti njihovi prijatelji in tudi najboljši učitelji.

Starejši naj razumejo mlajše. Tudi to je potrebno za pravo in dobro sožitje. Oni se lažje vživijo in to naj ravno storijo, v mlajše in ne narobe. To prilaganje je prav gotovo težko za vse, ker vsi potrebujemo veliko razumevanja in potrpežljivosti, če hočemo mirno in srečno skupaj živeti.

Obojno razumevanje je potrebno v družinah. V njih je največ skupnega življenja. Vendar do sožitja ne pride, kar samo od sebe. Predvsem naj mislimo na to, da gremo vsi po isti poti in radi imejmo starejše ljudi. Razumimo jih v težavah, ki jih trpijo, ko vedo in čutijo, da se jim bliža posmrtno življenje.

Mati Terezija je dejala: V tem življenju, danes stori bližnjemu to, kar želiš, da bi on tebi storil.

Če bomo poslušali starejše in se bomo z njimi razumeli, če se bomo učili iz njihovih izkušenj, potem bomo pridobili veliko na času, denarju in še kje. Naše sožitje z vsemi bo več kot idealno. Življenje bo bolj prijetno, razumevanje bo večje in razlike med nami ne bodo veliko pomenile. Radi bomo skupaj živeli.

VTISI IZ SLOVENIJE

Slovenščina na božičnem Dunaju

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Božična doba se je po cerkvenem koledarju končala z nedeljo Jezusovega krsta, vendar se je s tem težko sprijazniti. Ta dan bi morali pospraviti jaslice, pa se človeku to kar upira, da postane predkoncilski in se loti posprave šele po svečnici, kot je bilo v navadi „v starih casih“.

In glava je še vedno polna božičnih doživetij. Med te spada tudi koncert, ki ga vsako leto prirejajo na Dunaju nekaj dni pred božičem. Slovenska televizija ga je predvajala na sveti dan.

Posebnost koncerta je bila predvsem ta, da je med solisti (poleg sopranistke Tamare Iveri, argentinskega tenorja Josėja Cura in basista Boaza Daniela) pela Bernarda Fink Inzko. Program je bil večinoma posvečen božični in cerkveni glasbi. Solisti so peli tako v skupnih kot posamičnih nastopih s spremljavo radijskega simfoničnega orkestra z Dunaja pod taktirko dirigenta Karla Marka Chichona. Občasno zborovsko podlago je prispeval zbor dunajske akademije in zbor malih dunajskih dečkov-slavčkov.

Sledenje koncerta je bilo seveda bolj intenzivno, kadar je pela Bernarda, predvsem takrat, ko se je na zaslonu pojavil podnapis, da bo zapela dve koroški božični: *Tiha zemlja* in *Le gor, le gor*. Višek pa je bil dosežen takrat, ko so ji „pomagali“ še slavčki - v slovenščini! Dvomim, da bi njihovega prvega dirigenta Jurija Sladkonjo leta 1498 sploh prešinila misel, da bodo njegovi dunajski dečki kdaj peli v slovenščini!

Bernarda je ponovno dodala slovensko noto večeru, ko je na koncu voščila v slovenskem jeziku. Tudi ostali solisti so voščili v svojem jeziku. Lep večer, ki je - poleg pevskega užitka - prispeval k lepi dopolnitvi doživetij božičnega dne.

Naj še dodam, da je José Cura zapel himno zastavi („Aurora“) in venček Navidad nuestra, tega v spremstvu kvarteta argentinskih folkloristov.

Čeprav to ne spada med božična doživetja, pa spada med vesele novice in sicer, da bosta Narodni svet koroških Slovencev (NSKS) in Krščanska kulturna zveza (KKZ) v četrtek, 28. januarja, v Celovcu podelila letošnjo, že 31. Tischlerjevo nagrado prav Bernardi. Čestitamo in se veselimo z njo in njej dragimi!

GB

Op. ur.: Naj pripomnimo še, da na internetu lahko najdemo „Sveto noč“ s tega koncerta, katere zadnji del je pela Bernarda po slovensko. Naslov je: www.youtube.com/watch?v=u8Ppn-Xp2Wo

Veselovi so praznovali

Nežka Vesel roj. Jerin je 4. januarja obhajala 90. rojstni dan. Hčerke, vnuka in sorodniki so se zbrali v nedeljo 10. januarja v Slomškovem domu k družinskem kosilu in tako skupaj proslavili visoki življenjski jubilej. Čestitkam prijateljev in rojakov se pridružuje tudi tednik Svobodna Slovenija in ji želi še mnogo zdravih let.

Correio Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhaki - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!

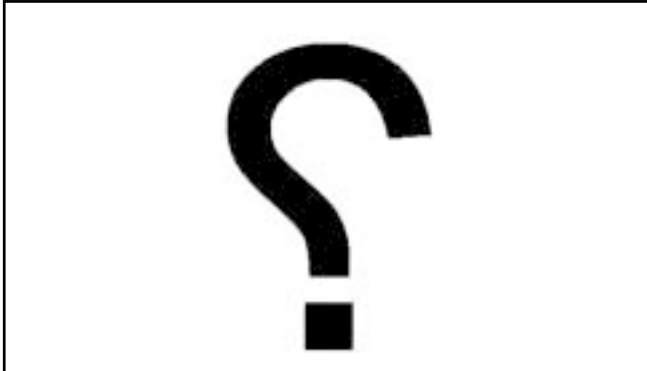
OSEBNE NOVICE

Krst
 V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi, Lanus, je bila krščena 20. decembra 2009 **Milena Burja Rodríguez**. Očka je Gabriel, mami pa Marija Andrejka. Botrovala sta Marija Valeria Burja in Gabriel Rodríguez; krstil pa je g. Jože Bokalič cm. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Smrt
 Umrli sta v San Justo **Josipina Žgajnar roj. Žnidaršič** (82) in v Villi Ballester **Mateja Hafner roj. Hartman** (78). **Naj počivata v miru!**

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 20. januarja 2010

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,43 US dolar
1 EVRO	1,46 KAD dolar
1 EVRO	5,52 ARG peso

Splača se navijati za Slovenijo

V severnem poletju bodo vse oči sveta uprte na jug Afrike. Slovenska turistična organizacija (STO) noče zamuditi priložnosti za vsestransko predstavitev Slovenije in tujim turistom v času SP obljublja ugodnosti.

Nogomet je že davno prerasel osnovno športno izročilo. V ospredju je še marsikaj več kot le misel, kako spraviti tekme na kolena in osrečiti navijače na tribunah. Najbolj pomembna stvar "vzporedna stvar" na svetu je postala pomembno prizorišče sklepanja poslova v najrazličnejših dejavnostih, kjer se pretakajo izjemne finančne vsote. Prvovrstno priložnost promocije Slovenije, ki bo na SP v Južni Afriki odigrala vsaj tri tekme in bila tako vsaj 270 minut v središču svetovnega zanimanja, nočejo zamuditi tudi slovenski turistični delavci. Zaradi zaostrenih razmer in velike

konkurence, ki vlada na svetovnem turističnem trgu, se je STO odločila za niz kreativnih in inovativnih projektov. Najbolj zanimivega bodo deležni turisti iz Velike Britanije, ki bodo do 10. junija vplačali potovalni paket počitnic v državi na "sončni strani Alp".

Sporočilo promocijske aktivnosti "Stavite na Slovenijo", oziroma v angleškem jeziku "Slovenian ... bet you'll love it!", ki bo potekala z izbranimi turističnimi partnerji iz Otoka, bodo omenjeni turisti zagotovo glasno izrekli med spremljanjem dvobojev Kekove čete na afriški celine, saj jim morebiten uspeh Slovenije ponuja cenejši oddih. "Če se Slovenija uvrsti v osmino finala SP, kar sploh ni neizvedljivo, bomo povrnili 25 odstotkov cene počitnic v Sloveniji, če se uvrsti v polfinale, vrnemo

50 odstotkov, če pa zmaga v finalu, vrnemo vse. Stoodstotno vsoto, kolikor je znašal paket za počitnice v Sloveniji," zagotavlja minister za gospodarstvo **Matej Lahovnik** in naznanja, da bodo v sodelovanju s STO vse do začetka prvenstva potekale številne marketinške akcije v Veliki Britaniji (Anglija je neposredni tekmelec Slovenije v skupinskem delu SP), Nemčiji (ključen turistični trg, z 11 odstotki na vrhu razpredelnice držav glede obiska tujih turistov v Sloveniji) in Slovaški. S slednjo bo potekala skupna akcija, ki bo imela cilj, kako povečati prepoznavnost obeh držav, saj ju tujci prepogosto zamenjujejo. Znesek celotnega vložka, dodati je potrebno še aktivnost v JAR med samim prvenstvom (slovenska "info" hiša v Johannesburgu, glasbene prireditve in še kaj), naj bi znašal okrog pol milijona evrov, najverjetneje pa bo črpan iz obdavčenega deleža nagrad, ki jih bo Nogometna zveza Slovenija (NZS) namenila reprezentantom za odmevno uvrstitev na SP.

SLOVENC I N ŠPORT

SLOVENC I V JUŽNI AFRIKI

Letošnje nogometno svetovno prvenstvo v Južnoafriški republiki, na katerem bo nastopila tudi Slovenija, si bo po besedah vodje marketinga pri Nogometni zvezi Slovenije (NZS) Uroša Staniča v živo ogledalo več kot tisoč slovenskih navijačev. Po koncu tretje faze prodaje vstopnic za letošnji mundial, si bo tekmi Slovenije z Anglijo in ZDA ogledalo po približno 1000 slovenskih navijačev, dvoboj z Alžirijo pa naj bi na jugu Afrike spremljalo polovico manj rojakov.

SPET IZBOLJŠALA REKORD

Slovenska atletinja Tina Šutej je na dvoranskem mitingu v Blacksburgu v ameriški zvezni državi Virginia in v tednu dni še drugič izboljšala slovenski rekord v skoku s palico. Preskočila je 4,30 (+0,05) metra in zasedla drugo mesto v absolutni konkurenci ter prvo med študentkami. Zmagala je Američanka Lacy Janson (4,65 m).

Mladina Našega doma vabi na

Kilimanjaro's pust

13. februarja ob 21:30

H.Yrigoyen 2756 ~ San Justo

PLES

PO 'TA STAREM V CARAPACHAYU

V letu 50. obletnice našega doma

Na pustno nedeljo vse toplo vabimo na ples, zabavne igre, petje, pustne krofe, flancate in še...

Igra Slovenski Ansambel

14. Februarja ob 18.00 Cecilia Grierson 3867, Carapachay

Poletni urnik v Slovenski hiši

V počitniških mesecih, do novega sporočila, bodo pisarne v Slovenski hiši (Svobodna Slovenija, Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna) uradovale **od ponedeljka do petka, od 12. do 18. ure**. Hvala za razumevanje.

Nasvidenje 18. februarja

Ta izvod je zadnji pred letnimi počitnicami. Svobodna Slovenija prihodnje tri tedne ne bo izšla. Številka po počitnicah bo tiskana z datumom četrtek 18. februarja. Nasvidenje!

OBVESTILA

SOBOTA, 13. februarja: Pustna prireditev, ob 21.30 v Našem domu v San Justo.

NEDELJA, 14. februarja: **Valentinova in pustna veselica** „Ples po 'ta starem“, ob 18. uri v Carapachayu.

ČETRTEK, 18. februarja: Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. v Slovenski hiši.

Od 26. do 28. februarja: Duhovne vaje za mladino.

SOBOTA, 6. marca: Sprejemni izpiti Srednješolskega tečaja R.M.B., ob 15. uri v Slovenski hiši.

Za Bogom najrajši tebe častim, zato se, Marija, ti ves izročim. O ljubljena Mati, to prosim lepo, le varno jo vodi za sabo v nebo.

V globoki žalosti sporočamo, da je 28. decembra 2009 v San Justu, v 82 letu starosti, po težki operaciji odšla k Gospodu, kateremu je bila zvesta do zadnjega trenutka svojega življenja, gospa

Josipina Žnidaršič por. Žgajnar

Zahvaljujemo se vsem, ki ste zanjo molili, in nam stali ob strani ob tem hudem udarcu. Še posebna zahvala župniku Matiju Borštarnju, za daritev svete maše. Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Žaljuči:
 hčerka **Marija Valerija z možem;**
 sinovi: **Marjan z ženo, Branko z ženo, Boris z ženo;**
 vnuki: **Andrea z možem, Laura, Christian, Mariano, Natalia z možem, Cecilija z možem, Mariana, Nadja, Sebastjan in Danilo;**
 pravnuki: **Camila, Mailen, Juan Pablo, Agostina, Mateo, Valentina, Maitein, Tobías.**

Buenos Aires - Argentina, Slovenija, Sarajevo